

Výňatok z kódexu kanonického práva – I. Titul "Krst"

I. titul KRST

Kán. 849 - Krst, brána sviatostí, nevyhnutný na spásu, skutočne alebo v túžbe, ktorým sa ľudia oslobodzujú od hriechov, preporodujú sa na Božie deti a nezmazateľným znakom pripodobnení Kristovi sa včleňujú do Cirkvi, sa platne udeľuje iba krstom pravou vodou s náležitou slovnou formou.

I. kapitola SLÁVENIE KRSTU

Kán. 850 - Krst sa vysluhuje podľa poriadku predpísaného v schválených liturgických knihách s výnimkou prípadu súrnej potreby, v ktorom sa musí zachovať iba to, čo sa vyžaduje pre platnosť sviatosti.

Kán. 851 - Je potrebné, aby sa slávenie krstu náležite pripravilo, a preto:

1. dospelý, ktorý má v úmysle prijať krst, má byť prijatý do katechumenátu a podľa možnosti rozličnými stupňami privádzaný k sviatostnému uvedeniu podľa poriadku uvedenia, prispôbeného Konferenciou biskupov, a podľa osobitných noriem, ktoré ona vydala;
2. rodičia dieťaťa, ktoré má byť pokrstené, a takisto tí, ktorí prevezmú úlohu krstných rodičov, sa majú riadne poučiť o význame tejto sviatosti a o záväzkoch, ktoré s ňou súvisia; farár sa sám alebo cez iných má postarať, aby rodičia pastoračnými poučeniami, ba aj spoločnou modlitbou boli náležite pripravení, pričom zhromaždí na to viaceré rodiny, a kde je to možné, aj ich navštívi.

Kán. 852 - § 1. Predpisy, ktoré sa nachádzajú v kánonoch o krste dospelého, sa vzťahujú na všetkých, ktorí vyrástli z detstva a dosiahli používanie rozumu.

§ 2. Za dieťa, aj čo sa týka krstu, sa pokladá ten, kto nie je zodpovedný za seba.

Kán. 853 - Je potrebné, aby voda, ktorá sa používa pri udeľovaní krstu, bola okrem nevyhnutného prípadu požehnaná podľa predpisov liturgických kníh.

Kán. 854 - Krst sa má udeľovať buď ponorením, alebo poliatím pri zachovaní predpisov Konferencie biskupov.

Kán. 855 - Rodičia, krstní rodičia a farár majú dbať na to, aby sa nedávalo meno, cudzie kresťanskému zmysľaniu.

Kán. 856 - Hoci sa krst môže udeliť v ktorýkoľvek deň, predsa sa odporúča, aby sa spravidla slávil v nedeľu alebo ak je to možné na Veľkonočnú vigíliu.

Kán. 857 - § 1. Okrem nevyhnutného prípadu vlastným miestom krstu je kostol alebo kaplnka.

§ 2. Má byť pravidlom, aby dospelý bol pokrstený vo vlastnom farskom kostole, dieťa však vo vlastnom farskom kostole rodičov, ak sa z oprávneného dôvodu neodporúča niečo iné.

Kán. 858 - § 1. Každý farský kostol má mať krstný prameň pri neporušení kumulatívneho práva už nadobudnutého inými kostolmi.

§ 2. Miestny ordinár môže po vypočutí miestneho farára pre pohodlie veriacich dovoliť alebo nariadiť, aby krstný prameň bol aj v inom kostole alebo kaplnke v obvode farnosti.

Kán. 859 - Ak krstenec pre vzdialenosť miesta alebo pre iné okolnosti nemôže bez veľkých ťažkostí prísť alebo ho nemôžu doniesť do farského kostola alebo do iného kostola, alebo kaplnky, o ktorých sa hovorí v kán. 858, § 2, krst sa môže a musí udeliť v inom bližšom kostole alebo kaplnke, alebo aj na inom slušnom mieste.

Kán. 860 - § 1. Okrem nevyhnutného prípadu sa krst nemá udeľovať v súkromných domoch, ak to miestny ordinár z vážneho dôvodu nedovolil.

§ 2. Ak diecézny biskup nestanovil ináč, v nemocniciach sa krst okrem nevyhnutného prípadu alebo z iného súrneho pastoračného dôvodu nemá sláviť.

II. kapitola VYSLUHOVATEĽ KRSTU

Kán. 861 - § 1. Riadnym vysluhovateľom krstu je biskup, presbyter a diakon pri zachovaní predpisu kán. 530, bod 1.

§ 2. Ak je riadny vysluhovateľ neprítomný alebo hatený, krst dovolene udeľuje katechista alebo iný, koho na túto úlohu určil miestny ordinár, ba v nevyhnutnom prípade každý človek, vedený náležitým úmyslom; duchovní pastieri, najmä farár majú mať starosť o to, aby veriaci boli poučení o správnom spôsobe krstenia.

Kán. 862 - Okrem nevyhnutného prípadu nikto nesmie bez náležitého dovolenia udeľovať krst na cudzom území, a to ani svojim podriadeným.

Kán. 863 - Krst dospelých, aspoň tých, ktorí zavŕšili štrnásť rok života, má byť predložený diecéznemu biskupovi, aby krst udelil sám, ak to uzná za užitočné.

III. kapitola KRSTENCI

Kán. 864 - Prijat' krst je schopný každý človek a jedine človek, ktorý ešte nie je pokrstený.

Kán. 865 - § 1. Aby dospelý mohol byť pokrstený, sa vyžaduje, aby prejavil vôľu prijat' krst, aby bol dostačujúco poučený o pravdách viery a kresťanských povinnostiach a aby sa katechumenátom osvedčil v kresťanskom živote; má sa mu aj pripomenúť, aby oľutoval svoje hriechy.

§ 2. Dospelý, ktorý sa nachádza v nebezpečenstve smrti, môže byť pokrstený, ak má nejaké poznanie hlavných pravd viery, akýmkoľvek spôsobom prejavil svoj úmysel prijat' krst a prisľúbi, že bude zachovávať prikázania kresťanského náboženstva.

Kán. 866 - Dospelý, ktorý je krstený, má hneď po krste, ak neprekáža vážny dôvod, prijat' birmovanie a zúčastniť sa na eucharistickom slávení aj pristúpením k prijímaniu.

Kán. 867 - § 1. Rodičia sú povinní postarať sa, aby deti boli pokrstené v prvých týždňoch; čím skôr po narodení, ba ešte predtým sa majú obrátiť na farára, aby požiadali o sviatosť pre dieťa a aby sa na ňu náležite pripravili.

§ 2. Ak sa dieťa nachádza v nebezpečenstve smrti, má sa bezodkladne pokrstiť.

Kán. 868 - § 1. Aby sa dieťa dovolene pokrstilo, sa vyžaduje:

1. aby rodičia, aspoň jeden z nich alebo kto ich zákonne zastupuje, súhlasili;
2. aby bola opodstatnená nádej, že bude vychovávané v katolíckom náboženstve; ak taká nádej úplne chýba, má sa krst podľa predpisov partikulárneho práva odložiť, pričom sa rodičom vysvetlí dôvod.

§ 2. Dieťa katolíckych, ba aj nekatolíckych rodičov sa v nebezpečenstve smrti dovolene krstí aj proti vôli rodičov.

Kán. 869 - § 1. Ak je pochybnosť, či niekto bol pokrstený alebo či krst bol platne udelený, a pochybnosť aj po dôkladnom zisťovaní zostáva, krst sa mu uloží podmiennečne.

§ 2. Pokrstených v nekatolíckej ekleziálnej spoločnosti netreba podmiennečne krstíť, ak po preskúmaní matérie a slovnej formuly použitej pri udeľovaní krstu, ako aj so zreteľom na úmysel pokrsteného dospelého a krstiaceho vysluhovateľa nie je vážny dôvod pochybovať o platnosti udeleného krstu.

§ 3. Ak však v prípadoch, o ktorých sa hovorí v § 1 a 2, pochybnosť o udelení alebo o platnosti krstu zostáva, krst sa nemá udeliť, kým sa krstencovi, ak je dospelý, nevyloží učenie o sviatosti krstu a kým sa jemu, alebo ak ide o dieťa, jeho rodičom nevysvetlia dôvody pochybovania o platnosti sláveného krstu.

Kán. 870 - Odložené alebo nájdené dieťa sa má pokrstiť, ak po starostlivom zisťovaní nie je jeho pokrstenie zrejmé.

Kán. 871 - Potratové plody, ak sú živé, sa majú podľa možnosti pokrstiť.

IV. kapitola KRSTNÍ RODIČIA

Kán. 872 - Krstencovi sa podľa možnosti má dať krstný rodič, ktorého úlohou je dospelému krstencovi pomáhať pri uvedení do kresťanského života a dieťa, ktoré má byť pokrstené, spolu s rodičmi priniesť na krst a takisto sa usilovať, aby pokrstený viedol kresťanský život, primeraný krstu, a aby verne plnil povinnosti, ktoré s ním súvisia.

Kán. 873 - Za krstného rodiča sa má brať iba jeden krstný otec alebo iba jedna krstná matka, alebo jeden krstný otec a jedna krstná matka.

Kán. 874 - § 1. Aby niekto bol pripustený na prijatie úlohy krstného rodiča, je potrebné:

1. aby ho určil sám krstenec alebo jeho rodičia, alebo ich zástupca, alebo ak títo chýbajú, farár alebo vysluhovateľ, a aby bol schopný a mal úmysel plniť túto úlohu;
2. aby zavšíšil šestnásť rok života, ak diecézny biskup nestanovil iný vek alebo ak sa farár alebo vysluhovateľ domnievajú, že z oprávneného dôvodu treba pripustiť výnimku;
3. aby bol katolík, pobirmovaný a ktorý už prijal najsvätejšiu Eucharistiu, a viedol život primeraný viere a úlohe, ktorú má prijať;
4. aby nebol postihnutý nijakým kánonickým trestom, zákonne uloženým alebo vyhláseným;
5. aby nebol otcom alebo matkou krstenca.

§ 2. Pokrstený, ktorý patrí do nekatolíckej ekleziálnej spoločnosti, sa má pripustiť jedine spolu s katolíckym krstným rodičom, a to iba ako svedok krstu.

V. kapitola DÔKAZ A ZÁPIS O UDELENOM KRSTE

Kán. 875 - Kto vysluhuje krst, má sa postarať, aby ak niet krstného rodiča, bol aspoň svedok, ktorým sa môže dokázať udelenie krstu.

Kán. 876 - Na dokázanie udeleného krstu, ak sa tým nikomu nespôsobí ujma, stačí vyhlásenie jedného svedka, proti ktorému nemožno nič namietat', alebo prísaha samého pokrsteného, ak prijal krst v dospelom veku.

Kán. 877 - § 1. Farár miesta, v ktorom sa slávi krst, musí starostlivo a bezodkladne zapísať do knihy pokrstených mená pokrstených s uvedením vysluhovateľa, rodičov, krstných rodičov, ako aj svedkov, ak boli prítomní, miesta a dátumu udeleného krstu spolu s udaním dňa a miesta narodenia.

§ 2. Ak ide o dieťa narodené z nevydatej matky, treba zapísať meno matky, ak jej materstvo je verejne známe alebo sama od seba o to písomne alebo pred dvoma svedkami žiada; takisto treba zapísať meno otca, ak je otcovstvo potvrdené nejakým verejným dokladom alebo vyhlásením pred farárom a dvoma svedkami; v ostatných prípadoch sa má pokrstený zapísať bez uvedenia mena otca alebo rodičov.

§ 3. Ak ide o adoptívne dieťa, majú sa zapísať mená adoptujúcich, a ak sa to robí v občianskej matrike kraja, aj mená prirodzených rodičov podľa normy § 1 a 2 so zreteľom na predpisy Konferencie biskupov.

Kán. 878 - Ak krst nebol udelený ani farárom, ani v jeho prítomnosti, vysluhovateľ krstu, nech je to ktokoľvek, o udelenom krste musí upovedomiť farára farnosti, v ktorej bol krst udelený, aby krst zapísal podľa normy kán. 877, § 1.